

KULTURA *kultura.vychod@denik.cz*

Doteky života jsou k vidění v galerii Gong

V galerii na pardubické třídě Míru vystavují svá díla dva zdánlivě rozdílní výtvarníci – keramička Darja Čejková a malíř Josef Bavor

Pardubice/ V galerii Gong vystavují pod názvem *Doteky života* dva zdánlivě rozdílní výtvarníci – keramička Darja Čejková a malíř Josef Bavor.

Skutečně jen zdánlivě, protože když se projdete jejich výstavou, zjistíte, že mají hodně společného – z jejich děl nečísí žádná okázalá póza či vnější gesto, ale opravdovost spojená s velkou upřímností a dokonalým zvládnutím výtvarného řemesla, které oba ctí. Dalo by se to říci i tak, že setkání s nimi je hlubokým zážitkem...

Ne zbytečně právě Darja Čejková tvrdí, že „...jen malý kousek země stačí pro vnímání svobody... Já to tak cítím, vždyť každý si může ten kousek země vysvětlit po svém. Ať už je to pro mne kousek hlíny, kterou denně mám v dlaních a dotýkám se jí, či kousek zahrádky u domu anebo kousíček vlasti.“

S tím souhlasí i malíř Josef

Bavor: „To je ten vnější svět, ale pak je i vnitřní, který je světem každého člověka, každého kumštýře. Takže to je také velké pole svobody nebo nesvobody, podle toho, jak to člověk chápe, jak s tím vlastně nakládá.“

Spojnicí tvorby je také abstrakce

A hledání vnitřního obsahu děl? „Ten výsledný výraz na obraze anebo v té plastice je forma, kterou člověk vyjadřuje svůj svět. Je to sice jenom prostředek ke komunikaci, ale každý tvůrce tím vyjadřuje svůj vnitřní obsah, pocity, nálady, vnímání,“ pokračuje malíř.

K tomu, že by další spojnicí jejich tvorby byla abstrakce, Darja jen dodává: „U mne abstrakce s názvem reality a tušení něčeho známého prostě vede, u Josefa je dost věcí, které jsou i z reálného

NA VÝSTAVU s názvem *Doteky života* je možné zajít do pardubické galerie Gong na třídě Míru. Foto: Deník/Luboš Jeníček

světa, reálného života. A tím jsme u názvu naší výstavy – *Doteky života*, i ten nás spojuje, protože oba dva si velice vážíme života a snažíme si ho

užívat, jak můžeme. A abstrakce v podstatě k tomu vyjádření i patří.“

Její kolega si myslí, že je to trochu zdánlivé, neboť vý-

chodiskem jejich tvorby, tak i dalších výtvarníků, je vlastně příroda.

„Ta je hlavní inspirací a ono, co se jeví jako abstraktní, má svůj podklad právě v těch jiných pohledech na přírodu, ať už mikro anebo makro svět.... Příroda je totiž jedna a máme ji v sobě, v naší psychice a nijak se z toho nemůžeme vydělit. Čili to není jen takový ten pohled odnikud – z vnitřku na vnějšek, ale je to dobře provázané. Jinými slovy výraz může být abstraktní formou, ale obsah vychází ze zážitku, prožitku, přírody.“

Darja má jen slova obdivu ke královéhradeckému malíři, jehož obrazy dobře zná a ve kterých hraje hlavní roli – příroda.

„To souvisí vlastně s mou profesí, jsem něco jako anatomický malíř na lékařské fakultě, takže ta maliířská, volná tvorba, je vlastně doplňkem toho, co kreslím – objek-

tivní fakta. Pořád však jde o jedno téma. Například morfologie člověka, i když se to nezdá, je hrozně podobná morfologii přírody. Principy jsou opravdu stejné a vede to až k filozofickým otázkám a propojenosti nějakého řádu, který prostě zdaleka nemáme možnost poznat.“

Keramička, která nám dává upřímně nahlédnout do svého světa, skromně dodá, že hlína je v podstatě také živý materiál. „Má svůj řád a pravidla, které kdybych chtěla porušit, tak mi dá na vědomí, že to nejde. Musím hlinu poslouchat a ona potom poslouchá mne.“

Sounáležitost se světem, úcta k přírodě, k lidem a životu, k tomu, co nás obklopuje, hledání nových cest, ale i radost z tvorby, jejímž znakem je duchovní rozměr a hloubka – to jsou společné znaky výstavy dvou umělců v galerii Gong.

Milada Velehradská